

Fluttar 2233 kr.

28. jan.	62.	Margrjet Jónsdóttir frá Saurbø (annar styrkur » kr.)	—	»	—
	63.	Kristín Ranveig Tómasdóttir frá Saurbø (annar styrkur 116 kr.)	—	»	—
	64.	Kristiana Pálsdóttir frá Möðruvallakl. (annar styrkur 150 kr. 23 a.)	—	20	—
	65.	Guðrún Sigurðardóttir frá Tjörn (annar styrkur 170 kr.)	—	50	—
	66.	Málfríður Jónsdóttir frá Upsum (annar styrkur 100 kr.)	—	70	—
	67.	Guðbjörg Aradóttir frá Þóróddsstað (annar styrkur 50 kr.)	—	»	—
	68.	Guðrún Jónasdóttir frá Höfða (annar styrkur 120 kr.)	—	50	—
	69.	Helga Kristjánsdóttir frá Grenjaðarstað (annar styrkur 250 kr.)	—	»	—
	70.	Valgerður Þorsteinsdóttir frá Lundarbrekku (annar styrkur 30 kr.)	—	25	—
	71.	Sigríður Þorbergsdóttir frá Húsavík (annar styrkur » kr.)	—	20	—
	72.	Guðrún Stefánsdóttir frá Hólmum (annar styrkur 32 kr.)	—	32	—
					Samtals 2500 —

Af uppgjafaprestunum var hinn elsti 85 ára, 2 aðrir komnir yfir áttíð, 6 yfir sjötugt, 4 yfir sextugt, einn 51 ára, annar 45 ára. Af prestaekkjum var hin elsta 88 ára, 4 aðrar voru komnar yfir áttíð, 17 yfir sjötugt, 20 yfir sextugt, hinar yngri (ein 25 ára). Á börn prestaekknanna er ekki minnst í tillögunum.

29 — *Brjef landshöfðingja til stiptyfirvaldanna um lán til að byggja steinhús á prestssetri.* — Samkvæmt tillögum stiptyfirvaldanna í þóknanlegu brjefi frá 16. okt. f. á. veitist hjer með Bjarnanessprestakalli í Austur-Skaptafellssýslu 2000 kr. lán úr viðlagasjóði, til þess að byggja steinhús á prestssetrinu í stað bæjarhúsanna þar, sem þegar eru komin að hrúni. Lán þetta er veitt með þeim skilmálum, að það endurborgist á 20 árum með 100 kr. árlega af tekjum prestakallsins, fyrsta sinn árið 1881, og að af þeim hluta höfuðstólsins, sem í hvert skipti er ógreiddur, borgist 4% ársvextir frá þeim degi, er lánið er tekið, þangað til það er að fullu endurborgað.

Þetta er hjer með tjáð stiptyfirvöldunum til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

30 — *Brjef landshöfðingja til stiptyfirvaldanna um árgjald af 2 prestaköllum.* — Frá fardögum 1875 var Skálholtssókn um stundar sakir lögð frá Torfastaðaprestakalli til Ólafsvalla, og Úthlíðarsókn, er fyrr fylgdi Miðdals prestakalli, aptur í staðinn lögð til Torfastaðaprestakalls, en þar eð Úthlíðarsókn var rýrari að tekjum en Skálholtssókn, rýrnaði Torfastaðabrauð að sama skapi við sókna skipti þessi. Fyrir þessa sök hafa stiptyfirvöldin í heiðruðu brjefi frá 26. f. m. lagt það til, að hinum árlegu gjöldum til aðstoðar fátækum uppgjafaprestum og prestaekkjum, sem eptir tilskipun 15. desember 1865, 7. gr. skal greiða af tjeðum prestaköllum, og sem samkvæmt brauðamatinu frá 1868 bar að greiða af Torfastaðaprestakalli með 8 kr. 83 a. og af Ólafsvallaprestakalli með 3 — 91 —

alls 12 — 74 —

megi jafna niður á þessi prestaköll, svo að gjöldin standi í hlutfalli við núverandi tekjur brauða þessara. Í þessu tilliti hafa stiptyfirvöldin tekið það fram, að þar sem ekki sje fyrir hendi neitt sundurliðað mat yfir tekjurnar af Skálholts og Úthlíðarsóknum fyrir árin 1862—1867, og það þess vegna sje ekki auðið að ákveða með fullri nákvæmni árgjald-

ið af Torfastaða prestakalli í rjettu hlutfalli við samskonar gjald af öðrum prestaköllum, **30**
virðist eðlilegast að skipta hinu fyr á minnsta gjaldi 12 kr. 74 a. á milli tjeðra tveggja **3. febr.**
prestakalla eptir því hlutfalli, sem tekjur þeirra eru taldar í brauðamati því, sem gjört
var 1878 í tilefni af annari skipun prestakalla, og eru eptir því:

Torfastaða tekjur 1029 kr. 63 a.

Ólafsvalla — 800 — » -

og samkvæmt þessu hafa stiptsyfirvöldin lagt það til, að árgjaldið verði eptirleiðis greitt
af Torfastöðum með 7 kr. 17 a.

og af Ólafsvöllum 5 — 57 -

Alls 12 — 74 -

Þessi tillaga er hjer með samþykkt.

Auglýsing

um póstmál.

31
6. febr.

Í sambandi við auglýsingu mína um póstmál frá 15. apríl f. á. (stjórnartíð. s. á.
B. 45), skal hjer með kunngjört samkvæmt brjefi yfirstjórnar hinna dönsku póst- og tele-
grafmála, að fyrir þau brjef með tiltekinni verðupphæð, er fara eiga til Norvegs yfir Dan-
mörk, skulu eptirleiðis greiddir 18 a. af hverjum 144 kr. í ábyrgðargjald, þar á móti er
ábyrgðargjaldið til Svíþjóðar enn óbreytt 8 a. af hverjum 144 kr.

Landshöfðinginn yfir Íslandi, Reykjavík 6. febr. 1880.

Hilmar Finsen.

Jón Jónsson.

— Brjef landshöfðingja til biskups um veitingu prestakalla. — Með brjefi frá **32**
14. þ. m. hafið þjer, herra biskup, sent mjer bónarbrjef um tvö prestaköll, sem nú eru **19. febr.**
laus, Þóroddstað í Köldukinn og Reynistaðarklaustur, og hafið þjer tekið fram, að bæði
bónarbrjefin sjeu bundin skilyrðum, sem sje að því er lýtur að Þóroddstaðarprestakalli,
að það verði bætt upp með 200 kr. á ári, og hvað Reynistaðarklaustur snertir, að laun
þess verði augin á þann hátt, sem tiltekið er í lagafrumvarpi því, er hið síðasta al-
þingi samþykkti um skipun prestakalla. Í annan stað hafið þjer leitt athygli að því, að
annar hinna nefndu sökjana hefir tekið við embætti því, sem hann nú hefir, í fardögum
1879. Minnizt þjer því á hinar óheppilegu og skaðlegu afleiðingar, sem allt of tíður flutn-
ingur presta getur haft á hlutaðeigandi söfnuði og presta, með því hann gjörir samvinnu þeirra
endasleppa, og truflar og skaðar barnauppfærðinguna, auk þess sem hann vekur þá hugsun
há almenningsi, að prestar láti sjer miður annt um embætti sitt en um það, hvar þeir fá
mestar tekjur, og verður þannig til að kasta skugga á prestastjettina. Hafið þjer því farið
fram á, hvort ekki væri ástæða til að setja einhver takmörk fyrir því, að prestar hlaupi
frá einu prestakalli til annars, og sjer í lagi að gjöra það að aðalreglu, að þegar prestur
fær embætti, og er fluttur þangað, þá verði hann að þjóna því að minnsta kosti í 2 ár,
áður en hann getur gjört sjer von um að fá annað brauð.

Jeg er alsendis samdóma herra biskupnum um það, að hinn umræddi tíði flutn-
ingur presta frá einu brauði til annars, sje ósiður, sem geti haft óheppilegar og skaðleg-
ar afleiðingar, en jeg verð að vera á því, að ekki þurfi neina nýja ákvörðun til þess að
reisa skorður við ósið þessum. Það er vitaskuld, að aðaltilgangurinn með veitingar á
prestaköllum eins og á öðrum embættum er, að þörfum hlutaðeigandi safnaðar og em-

Hinn 9. marz 1880.